

Torsdag den 20. maj 2010

De offentlige financers langsigtede holdbarhed i forbindelse med økonomisk genopretning

P7_TA(2010)0190

Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om de offentlige financers langsigtede holdbarhed i forbindelse med økonomisk genopretning (2010/2038(INI))

(2011/C 161 E/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens personale af 12. august 2009 om de offentlige finanser i ØMU - 2009 (SEK(2009)1120),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2009 om de offentlige financers langsigtede holdbarhed i forbindelse med økonomisk genopretning (KOM(2009)0545),
- der henviser til Kommissionens henstilling til Rådet af 28. januar 2009 om ajourføringen i 2009 af de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker og gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (KOM(2009)0034),
- der henviser til sin beslutning af 18. november 2008 om ØMU@10: resultater og udfordringer efter 10 år med Den Økonomiske og Monetære Union ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2009 om en europæisk økonomisk genopretningsplan ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. januar 2009 om de offentlige finanser i ØMU i 2007-2008 ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2008 om ECB's årsberetning 2007 ⁽⁴⁾,
- der henviser til henstillingerne fra topmødet i Pittsburgh, der opfordrer til at fortsætte indsatsen for at støtte væksten, indtil genopsvinget er konsolideret,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Budgetudvalget (A7-0147/2010),
- A. der henviser til den bekymring, der gives udtryk for i Kommissionens meddelelse vedrørende de offentlige financers langsigtede holdbarhed i forbindelse med store underskuds- og gælds niveauer, særlig i lyset af befolkningens aldring, og der henviser til, at virkningen af aldringen på holdbarhedsgabet i de fleste medlemsstater beregnes som 5-20 gange større end virkningerne af den nuværende økonomiske krise,
- B. der henviser til, at stabilitets- og vækstpakten på trods af revisionen i 2005 ikke har været tilstrækkelig til at forhindre den aktuelle krise,
- C. der henviser til nødvendigheden af hurtigt at få lavet en uddybende undersøgelse af EU's faldende fødselstal og af dette fænomens årsager og konsekvenser, således at denne bekymrende udvikling kan blive vendt,

⁽¹⁾ EUT C 16 E af 22.1.2010, s. 8.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0123.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0013.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0357.

Torsdag den 20. maj 2010

- D. der henviser til, at en finanspolitik ikke er holdbar, hvis den indebærer en for stor akkumulation af offentlig gæld med tiden,
- E. der henviser til, at det i betragtning af prognoserne i meddelelsen og den omstændighed, at den aldrende befolkning vil få alvorlige konsekvenser for den langsigtede holdbarhed af de europæiske landes offentlige finanser, er passende med en politisk tidshorisont frem til 2060,
- F. der henviser til, at stigningerne i medlemsstaternes gæld og underskud i løbet af krisen og den forventede befolkningsudvikling vil gøre finansiel holdbarhed til en akut udfordring,
- G. der henviser til, at de langsigtede demografiske ændringer, særlig en aldrende befolkning, i alle EU-medlemsstaterne har følger for finansieringen af de nationale pensionsordninger,
- H. der henviser til, at nogle af medlemsstaterne ikke har gjort nok for at nedbringe deres driftsudgifter, få kontrol over deres sundhedsudgifter og reformere deres sundheds- og pensionssystemer, og til nødvendigheden af at alle medlemsstater får indført en bedre praksis inden for disse områder,
- I. der henviser til, at underskuddene og gældskvoterne i alle medlemsstaterne voksede i 2009 som følge af den nedgangen i skatteindtægterne, der skyldtes krisen og gennemførelsen af særlige genopretningsforanstaltninger,
- J. der henviser til, at Det Europæiske Råd i forbindelse med de første tegn på økonomisk genopretning i september 2009 henstillede, at finanspolitikken »gradvis omlægges med henblik på bæredygtighed«, og opfordrede til at »udforme exitstrategier, som gennemføres, så snart genopretningen slår igennem, under hensyntagen til de enkelte landes særlige situation«,
- K. der henviser til, at der i den seneste tid har kunnet konstateres en positiv sammenhæng mellem sunde offentlige finanser og et lands økonomiske modstandskraft,
- L. der henviser til, at den stigende offentlige gæld lægger en stor byrde på kommende generationer,
- M. der henviser til, at den offentlige gæld i nogle medlemsstater er steget på en måde, der undergraver stabiliteten og medfører store offentlige udgifter til rentebetalinger på bekostning af de stigende udgifter til sundheds- og pensionssystemerne,
- N. der henviser til, at statens stigende lånebehov fordrejer de finansielle markeder ved at skabe forhøjede rentesatser, hvilket har negative konsekvenser for husstandene og investeringerne i nye job,
- O. der henviser til, at mangel på effektiv statistisk styring eller uafhængige statistiske institutioner i medlemsstaterne underminerer de offentlige finansers integritet og holdbarhed,
- P. der henviser til, at andre dele af verden, som indtil for nylig konkurrerede ved at fremstille lavkvalitetsvarer, nu er ved at trænge ind i højkvalitetssegmenterne, og der henviser til, at disse konkurrenter anvender avanceret teknologi, samtidig med at de stadig betaler en moderat timeløn og ikke skal slås med en ugunstig befolkningstendens, og at den enkelte har et stort antal samlede arbejdstimer i løbet af deres levetid; der henviser til, at der i Europa sidst var fuld beskæftigelse før oliekrisen i 1973, og der henviser til, at fuld beskæftigelse fortsat er et mål, som EU skal tilstræbe i overensstemmelse med traktaterne, uden dog at gå på kompromis med dets høje niveau af social beskyttelse og menneskelig udvikling,
- Q. der henviser til, at holdbarhedsgabet kan reduceres på forskellige måder, f.eks. ved at øge den generelle produktivitet, og først og fremmest ved at øge velfærdsydelseernes produktivitet, ved at forhøje pensionsalderen, ved at øge fødselstallet eller ved at øge antallet af immigranter,
- R. der henviser til, at den demografiske udvikling afhænger af fertilitetskvotienten, som i høj grad afhænger af incitamenter og støtte til barselsorlov og migrationsstrømmene,

Torsdag den 20. maj 2010

- S. der henviser til, at de nuværende gælds- og underskudsniveauer er en trussel mod velfærdsstatens eksistens,
- T. der henviser til, at den manglende gennemførelse af strukturreformer og konsolidering af de offentlige finanser vil få en negativ virkning på udgifterne til sundhedspleje, pensioner og beskæftigelse,
- U. der henviser til, at mange medlemsstater ikke overholder stabilitets- og vækstpacten, og der henviser til, at en korrekt overholdelse af den ville have afbødet krisens negative virkninger,
- V. der henviser til, at offentlige finansers holdbarhed ikke blot er afgørende for Europa generelt, men også specifikt for Den Europæiske Unions budget,
- W. der henviser til, at Den Europæiske Unions budget ganske vist for øjeblikket er begrænset til ca. 1 % af det samlede europæiske BNP, men at de generelle principper og underliggende antagelser for holdbarhed på trods heraf også skal gælde for det,
1. er dybt bekymret over de offentlige finansers langsigtede holdbarhed i tiden efter den finansielle og økonomiske krise; erindrer om, at indsatsen inden for rammerne af stabilitets- og vækstpacten før krisen i meget høj grad sigtede på at tage fat på den stigende demografiske udfordring; anerkender, at en stor del af denne indsats er blevet fejlet til side, fordi det var nødvendigt at øge de offentlige udgifter drastisk for at forhindre en verdensomspændende nedsmeltning af det finansielle system og for at afbøde de sociale konsekvenser af denne nedsmeltning;
2. beklager, at selv før krisen begyndte, var en række medlemsstaters resultater af konsolideringen af deres offentlige finanser ikke imponerende, selv om de økonomiske betingelser var gunstige; understreger, at dette var en krænkelse af stabilitets- og vækstpactens forebyggende dimension, særlig efter omformuleringen af den i 2005, og det mindskede i høj grad medlemsstaternes evne til at udligne konjunkturerne, efterhånden som krisen udviklede sig, hvilket førte til større usikkerhed, højere arbejdsløshed og stigende sociale problemer;
3. er klar over, at de nuværende offentlige udgiftsniveauer ikke kan fastholdes på ubestemt tid; glæder sig over Det Europæiske Råds beslutning om at afstå fra at vedtage en opfølgingspakke med hjælpeforanstaltninger, før resultaterne af den nuværende pakke er blevet grundigt analyseret, og der klart er påvist et behov for at tage yderligere skridt;
4. anerkender, at de foranstaltninger, der skulle forhindre en nedsmeltning af den finansielle sektor, var vellykkede, selv om det stadig er afgørende at være årvågen; forventer et fald i den finansielle byrde i forbindelse med redningen af banksektoren; værdsætter centralbankernes samordnede strategi for at nå dette mål; støtter fuldt ud reformen af tilsynssystemet og revisionen af den finansielle struktur;
5. understreger, at formålet med stabilitets- og vækstpacten med tiden skal være balance eller overskud, hvilket kræver overskud i økonomisk gode tider og pensionsordninger, der er gennemsigtigt finansieret, inden for de offentlige budgetter eller ved hjælp af støttede private ordninger;
6. påpeger, at de offentlige finansers langsigtede holdbarhed er af stor betydning for stabilitet og vækst og for at fastholde passende offentlige udgiftsniveauer; understreger, at de store gælds- og underskudsniveauer udgør en trussel mod holdbarheden og vil få en negativ virkning på den offentlige sundhedspleje, pensioner og beskæftigelse;
7. er dybt bekymret over de store underskuds- og gældsniveauer i medlemsstaterne; advarer imod at anvende krisen som påskud for ikke at konsolidere de offentlige finanser, ikke at reducere de offentlige udgifter og ikke at gennemføre strukturreformer, hvilket alt sammen er væsentligt for at genoprette væksten og beskæftigelsen;

Torsdag den 20. maj 2010

8. påpeger, at det er vigtigt at konsolidere de offentlige finanser og reducere underskuds- og gælds-niveauerne for at opretholde en moderne velfærdsstat og et omfordelingssystem, der varetager samfundet som helhed, men særlig støtter de dårligt stillede samfundsgrupper;
9. understreger, at hvis den offentlige gæld og rentesatserne fortsætter med at stige, kan de kommende generationer ikke længere afholde udgifterne i form af rentebetalinger uden at sætte velfærdsstatsmodellerne på spil;
10. er dybt bekymret over, at mange medlemsstater ikke overholder stabilitets- og vækstpagten; beklager, at medlemsstaterne ikke har konsolideret deres offentlige finanser i de økonomisk gode tider før krisen; er enig med Kommissionen i, at gældens holdbarhed bør tildeles en fremtrædende og eksplicit rolle i overvågningsprocedurerne; opfordrer indtrængende Kommissionen til nøje at sikre, at stabilitets- og vækstpagten bliver overholdt;
11. advarer imod en pludselig afvikling af støtten til realøkonomien for at undgå et dobbelt tilbageslag; henleder opmærksomheden på de uønskede konsekvenser af enten en for tidlig ophævelse af støtteforanstaltningerne eller af at vente for længe, før der tages korrigerende tiltag med hensyn til de offentlige finansers holdbarhed, påpeger, at formålet med disse foranstaltninger udtrykkeligt var, at de skulle være rettidige, målrettede og midlertidige; glæder sig over Kommissionens arbejde med strategien for exiten fra de nuværende beredskabsforanstaltninger; støtter Kommissionens tilgang baseret på exitstrategier, som differentieres i forhold til de forskellige lande med hensyn til varighed og omfang; forstår, at afviklingen af foranstaltningerne begynder i 2011 for den første gruppe af lande; opfordrer medlemsstaterne til at gøre deres bedste for at gennemføre exitstrategierne så hurtigt og bestemt som muligt;
12. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en grønbog om EU's fødselshyppighed, der ikke blot fremhæver grundene og konsekvenserne af det faldende fødselstal, men også peger på løsninger af dette problem og alternativer;
13. mener, at den finansielle exitstrategi bør indledes før den monetære exitstrategi for at gøre det muligt at gennemføre sidstnævnte korrekt, hvorved man sikrer, at ECB, som med held bidrog til at undgå deflation, ligeledes kan sørge for, at inflationen ikke ødelægger den økonomiske genopretning; forstår, at ECB har antydnet, at da der ikke er gennemført en rettidig finansiell styring, er den desværre nødt til at gennemføre en stærkere monetær stramning end forventet;
14. understreger, at et fald i den finansielle støtte skal ledsages af bestræbelser på at gøre det indre marked mere dynamisk, konkurrencedygtigt og attraktivt for investeringer;
15. understreger, at en gradvis og kontrolleret exit fra underskuddene er afgørende for at holde renterne nede og begrænse gældsbyrden, hvilket sikrer, at de sociale udgifter og husstandenes levestandard kan opretholdes;
16. påpeger, at de lave renter er gavnlige for investeringer og den økonomiske genopretning; er klar over virkningerne af statens omfattende låneaktiviteter på renteniveauet; beklager dybt, at dette har ført til større renteforskelle inden for EU; advarer medlemsstaterne imod at overføre virkningerne af deres budgetmæssige beslutninger på markedets rentesatser; er af den opfattelse, at sunde offentlige finanser er en forudsætning for sikre job; påpeger, at regeringerne ved at sætte låneomkostningerne op også øger byrden på deres egne budgetter;
17. gør opmærksom på, at de anticykliske virkninger af stabilitets- og vækstpagten kun kan virke, hvis medlemsstaterne rent faktisk opnår et budgetoverskud i gode tider; opfordrer i denne forbindelse til en bedre gennemførelse af stabilitets- og vækstpagten forebyggende dimension; opfordrer til at ændre holdningen med »brug først, tilbagebetal senere« til princippet »spar op til en evt. fremtidig nødsituation«; erindrer om, at stabilitets- og vækstpagten forpligter medlemsstaterne til at opnå et budget, som er afbalanceret eller i overskud på mellemlang sigt, hvilket indebærer, at et underskud på 3 % ikke er et mål i sig selv, men den yderste tilladte grænse, selv i henhold til den reviderede pagt;

Torsdag den 20. maj 2010

18. opfordrer til, at der gennemføres strukturreformer samtidig med afviklingen af støttepakkerne for at forhindre fremtidige kriser samt for at øge de europæiske virksomheders konkurrenceevne, opnå større vækst og fremme beskæftigelsen;
19. understreger, at i en situation, hvor det er nødvendigt at opnå sunde offentlige finanser, bør medlemsstaterne senest i 2011 begynde at reducere deres holdbarhedsgab;
20. anerkender, at finansielle incitament og ubegrænsede automatiske stabilisatorer har vist sig at give gode resultater og foreslår, at Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at tilstræbe balance i budgettet ved at anvende overskuddet af det primære budget til gældsafvikling, så snart økonomien er på vej mod holdbar økonomisk genopretning;
21. påpeger den særlige betydning af aktiviteter til støtte for beskæftigelse og langsigtede investeringer, der har til formål at øge det økonomiske potentiale og styrke konkurrenceevnen i den europæiske økonomi;
22. understreger, at tiltag rettet mod krisen ikke må have langsigtede følger for de offentlige finanser set i lyset af de demografiske udfordringer, som EU står over for; understreger, at omkostningerne ellers skal betales af de nuværende og kommende generationer;
23. støtter idéen om, at større koordinering af økonomiske politikker i EU er en ubetinget nødvendighed og medfører yderligere synergieffekter;
24. erkender, at stabilitets- og vækstpakten ikke er et tilstrækkeligt middel til at harmonisere medlemsstaternes økonomiske politik og skattepolitik;
25. støtter derfor en gennemgang af de mekanismer, der er nødvendige for at føre de nationale økonomier i EU tilbage på konvergenssporet;
26. foreslår, at Kommissionen etablerer en passende samarbejdsordning med IMF i særlige tilfælde, hvor medlemsstaterne modtager betalingsbalancestøtte fra denne;
27. påpeger, at en høj inflation ikke er et svar på behovet for en skattemæssig justering, fordi den ville medføre betydelige økonomiske omkostninger og være en trussel mod bæredygtig og inklusiv vækst;
28. er enig med Kommissionen i, at vellykkede ekspansive finanspolitikker, der skal modvirke recessionen, og langsigtet finanspolitisk holdbarhed ikke er uforenelige størrelser, men advarer om farerne ved en alt for ekspansiv og kunstig finanspolitik, baseret på højere offentlige udgifter, der kan føre til en yderligere forværring;
29. mener, at styringen af de offentlige finanser på kort sigt vil bestemme de offentlige finansers langsigtede holdbarhed, og at det er inden for rammerne af dette korte forløb, ved at etablere en struktur for den korte sigt, at man skal løse problemet med den offentlige gælds holdbarhed;
30. vurderer, at finanspolitikken primært ved hjælp af omfordeling skal konvertere disponibel opsparing til vækstfremmende investeringsudgifter som f.eks. investering i forskning og udvikling, modernisering af de industrielle strukturer og udvikling af en grønnere, mere intelligent, innovativ og mere konkurrencedygtig økonomi i EU samt håndtering af den uddannelsesmæssige udfordring;
31. understreger, at en væsentlig del af de offentlige og sociale udgifter kan være produktive udgifter, hvis de rettes mod projekter, som har en gavnlig virkning på akkumulation af fysisk og menneskelig kapital samt på fremme af innovation; understreger behovet for at styre den stigende gældsbyrde med henblik på at sikre, at de stigende udgifter til renter ikke presser vigtige sociale udgifter ud; understreger, at de stadig mere knappe ressourcer gør, at det er afgørende at forbedre de offentlige udgifters kvalitet;

Torsdag den 20. maj 2010

32. understreger, at de sociale beskyttelsessystemers funktion som »sociale sikkerhedsnet«, har vist sig at være særlig effektiv i krisetider; understreger, at stabile offentlige finanser er en forudsætning for at sikre, at dette også er tilfældet i fremtiden;
33. påpeger, at den langsigtede holdbarhed i de lovpligtige pensionsordninger ikke blot afhænger af den demografiske udvikling, men også af den aktive befolknings produktivitet (der har indflydelse på den potentielle vækstrate), den effektive pensionsalder samt af den andel af BNP, der anvendes til finansieringen af disse ordninger; understreger endvidere, at konsolidering af de offentlige finanser og reduktion af gælds- og underskudsniveauerne er vigtige faktorer for holdbarhed;
34. påpeger, at demografiske forandringer, særlig en aldrende befolkning, betyder, at de offentlige pensionsordninger i mange medlemsstater af og til skal revideres, særlig med hensyn til bidragsgrundlaget, således at de kan forblive finansielt bæredygtige;
35. påpeger, at gældsbyrden vokser, når de reelle rentesatser er højere end væksten i BNP, og at markederne vurderer risiciene som alvorligere, når gældsbyrden øges;
36. mener, at niveauet af rentesatserne for statslån afspejler, hvordan markederne vurderer gældens holdbarhed i en medlemsstat;
37. bemærker, at de stigende underskud gør det dyrere at optage lån, til dels fordi markederne vurderer risiciene som alvorligere, når gældsbyrden øges hurtigere end den økonomiske vækst og evnen til at tilbagebetale lån;
38. understreger, at den nuværende finansielle krise på tydeligste vis har understreget den direkte forbindelse mellem stabiliteten på det finansielle marked og de offentlige finansers holdbarhed; understreger i den forbindelse behovet for en styrket og integreret tilsynslovgivning om finansielle markeder, som skal omfatte stærke mekanismer til beskyttelse af forbrugerne og investorerne;
39. anmoder Kommissionen om at iværksætte undersøgelser, der vurderer kvaliteten af medlemsstaternes gæld;
40. bemærker, at troværdigheden af medlemsstaternes offentlige finanser kræver en effektiv og fuldstændig uafhængig statistisk styring og passende tilsyn fra Kommissionen;
41. foreslår især Kommissionen at evaluere virkningerne af de skatteudgifter, som medlemsstaterne har anvendt for at genoprette deres økonomier med hensyn til indvirkning på produktionen og de offentlige finanser og fremme og beskyttelse af beskæftigelsen på såvel kort som lang sigt;
42. bemærker, at vækst- og stabilitetspagten stadig er rygraden i den disciplin, der kræves for at opnå langsigtet holdbarhed i de offentlige finanser; understreger, at medlemsstaterne skal køre med overskud på de offentlige finanser i »gode tider« og kun underskud i »dårlige tider«;
43. understreger, at det primære mål med den nylige massive spekulation mod flere europæiske økonomier var selve euroen og den europæiske økonomiske konvergens; er overbevist om, at europæiske problemer kræver europæiske løsninger, som skal bestå af interne midler til at undgå enhver risiko for misligholdelse ved at kombinere national budgetdisciplin med de finansielle støttemekanismer, som er sidste udvej;
44. opfordrer til, at det strukturelle underskud skal være en af de indikatorer, der anvendes ved fastsættelsen af de offentlige finansers langsigtede holdbarhed;
45. mener, at en ny vækst- og beskæftigelsesstrategi er et nøglebidrag til holdbare offentlige finanser i EU; mener, at EU er nødt til at modernisere dets økonomi og særlig dets industrielle strukturer; opfordrer til en omfordeling af midler i EU's og medlemsstaternes budgetter hen imod større investering i forskning og innovation; påpeger, at der er behov for bindende instrumenter til den nye EU 2020-strategi, for at den kan blive vellykket;

Torsdag den 20. maj 2010

46. gør opmærksom på behovet for et fast tilsyn med stabiliteten af de offentlige finanser i EU-landene med henblik på at bedømme omfanget af de langsigtede udfordringer; gør desuden opmærksom på behovet for regelmæssig offentliggørelse af informationer om offentligt tilgængelige udgifter i den offentlige finanssektor samt om udgifter, som de sociale systemer, bl.a. pensionsordningerne, har;

47. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til reduktionen af de offentlige finansers langsigtede holdbarhedsgab som en væsentlig del af EU 2020-strategien;

48. opfordrer medlemsstaterne til, efter at de har udfyldt deres holdbarhedsgab, at reducere den offentlige gælds andel af BNP til højst 60 %;

49. påpeger, at renteforskellene på kapitalmarkederne er hovedindikatorerne for de enkelte medlemsstaters solvens;

50. er dybt bekymret over forskellene i statistikernes kvalitet inden for EU generelt og i euroområdet i særdeleshed;

51. påpeger, at langsigtet holdbarhed af offentlige finanser også grundlæggende hænger sammen med EU-budgettet og dets finansiering;

52. fremhæver det meget positive bidrag, EU-budgettet trods kraftigt begrænset af FFR har ydet til mindskelse af krisens konsekvenser via finansieringen af den europæiske genopretningsplan og omrokeringen af midler til prioriterede områder i denne forbindelse; beklager dog, at koordineringen af medlemsstaternes økonomiske politik og skattepolitik ikke er tilstrækkelig til at bekæmpe den økonomiske og finansielle krise eller sikre de offentlige finansers holdbarhed på lang sigt;

Den sociale og beskæftigelsesmæssige dimension af strategien for at komme ud af krisen

53. bemærker, at den stigning i arbejdsløsheden og gælden samt den mindske vækst, som den økonomiske krise medfører, er i strid med målsætningen om bæredygtige offentlige finanser; noterer sig nødvendigheden af, at medlemsstaterne foretager en finansiell konsolidering og forbedrer likviditeten for de offentlige finanser med henblik på at mindske gældsomkostningerne, men også behovet for at dette sker på en afbalanceret måde og inden for en rimelig tidsfrist under hensyntagen til medlemsstaternes særlige forhold; understreger imidlertid, at vilkårlige nedskæringer i offentlige investeringer, forskning, uddannelse og udvikling vil få negative konsekvenser for udsigterne til vækst, beskæftigelse og social integration og mener derfor, at langsigtede investeringer i disse områder fortsat skal fremmes og om nødvendigt forøges;

54. understreger, at den nuværende genopretning stadig er usikker, og at arbejdsløsheden fortsat er stigende i de fleste medlemsstater, hvor især de unge er hårdt ramt; er af den faste overbevisning, at den økonomiske krise ikke vil blive overvundet, før arbejdsløsheden falder betydeligt og på en bæredygtig måde, og fremhæver, at de europæiske velfærdsstater har vist deres værd gennem deres bidrag til stabilitet og genopretning;

55. mener, at det er afgørende, at der foretages en korrekt vurdering af krisens sociale og beskæftigelsesmæssige følgevirkninger, og at man på EU-plan fastlægger en strategi til økonomisk genopretning, der er baseret på støtte til beskæftigelse, uddannelse, investeringer der giver stor økonomisk aktivitet, til en forøgelse af virksomhedernes konkurrenceevne og produktivitet, herunder SMV'er, og til en revitalisering af industrien, samtidig med at overgangen til en konkurrencedygtig og bæredygtig økonomi sikres; mener, at disse målsætninger skal have en central plads i 2020-strategien for Europa;

56. er af den opfattelse, at den økonomiske genopretningsstrategi under ingen omstændigheder bør afstedkomme nye strukturelle ubalancer og store indkomstforskelle, som hæmmer produktiviteten og konkurrenceevnen i økonomierne, men bør snarere indføre de nødvendige reformer til at håndtere sådanne ubalancer; mener, at medlemsstaternes finansielle og skattemæssige foranstaltninger bør beskytte lønninger, pensioner, arbejdsløshedsydelse og husholdningernes købekraft, uden at dette er til skade for de offentlige finansers langsigtede holdbarhed eller medlemsstaternes evne til fremover at tilbyde de nødvendige offentlige tjenesteydelser;

Torsdag den 20. maj 2010

57. bemærker, at den forventede befolkningsaldring i de kommende årtier vil være en helt ny udfordring for EU-medlemsstaterne; mener derfor, at foranstaltningerne til bekæmpelse af krisen i princippet ikke bør have langsigtede konsekvenser for de offentlige finanser og overbebyrde de fremtidige generationer med tilbagebetaling af den nuværende gæld;

58. understreger vigtigheden af at forbinde den økonomiske genopretning med målrettede politikker til bekæmpelse af strukturel arbejdsløshed, navnlig blandt unge, ældre, handicappede og kvinder, og som tager sigte på at øge kvalitetsbeskæftigelsen med henblik på at øge såvel arbejdets og investeringernes produktivitet; mener i denne sammenhæng, at det er vigtigt at udvikle politikker til fremme af kvaliteten af menneskelig kapital, f.eks. uddannelse eller sundhedspolitikker med det formål at udvikle en mere produktiv og længere arbejdende arbejdskraft samt politikker med det formål at øge varigheden af den erhvervsaktive periode; anmoder medlemsstaterne og Kommissionen om at styrke deres politikker og foranstaltninger for beskæftigelsen og arbejdsmarkedet ved at sætte fokus på dette i 2020-strategien for Europa;

Konsekvenserne af de demografiske ændringer og beskæftigelsesstrategien

59. mener, at de offentlige finansers bæredygtighed i høj grad afhænger af evnen til at øge beskæftigelsesniveauet for at imødegå de demografiske og budgetmæssige udfordringer, navnlig når det gælder pensionsordningernes bæredygtighed; mener, at den eksisterende menneskelige kapital i Europa på mellemlang sigt kan støttes gennem passende indvandringspolitikker, som medfører integration af indvandrere på arbejdsmarkedet og tildeling af statsborgerskab;

60. understreger, at øget beskæftigelse er af afgørende betydning for EU for at tackle følgerne af en aldrende befolkning, og understreger, at høj deltagelse på arbejdsmarkedet er en forudsætning for økonomisk vækst, social integration og en bæredygtig og konkurrencedygtig social markedsøkonomi;

61. mener, at EU 2020-strategien bør give sig konkret udslag i en »pagt for økonomisk politik, beskæftigelsespolitik og socialpolitik«, der har til formål at fastholde den europæiske økonomis konkurrenceevne, og som fokuserer på arbejdsmarkedsintegration for alle, f.eks. som den bedste beskyttelse af borgerne imod social udstødelse; understreger, at alle politikker bør styrke hinanden indbyrdes for at opnå positive synergier; mener, at strategien skal bygge på retningslinjer og om muligt indikatorer og benchmarks - som er målbare og sammenlignelige på nationalt og EU-plan;

De sociale beskyttelsessystemers bæredygtighed

62. mener, at offentlige finanser, der er koordineret på EU-plan og tager sigte på bæredygtig vækst, kvalitetsbeskæftigelse og vedtagelse af reformer, som er nødvendige for at sikre socialbeskyttelsesordningernes levedygtighed, er et af de nødvendige svar på følgerne af den finansielle, økonomiske og sociale krise og udfordringerne i forbindelse med de demografiske ændringer og globaliseringen;

63. påpeger, at den langsigtede ligevægt i de lovpligtige pensionsordninger ikke udelukkende afhænger af den demografiske udvikling, men også af produktiviteten blandt de beskæftigede, som har indflydelse på den potentielle vækstrate, samt den del af BNP, der er forbeholdt disse ordningers finansiering;

64. understreger betydningen af den nært forestående grønbog om pensionsreformen, og mener, at det er af afgørende betydning, at der udvikles bæredygtige, sikre, veldiversificerede pensionssystemer med forskellige kilder til finansiering, der er knyttet til arbejdsmarkedets udvikling eller til de finansielle markeder, og som kan have form af virksomhedsordninger, og som omfatter offentlige supplerende arbejdsgiverbase-rede og individuelle ordninger, og som bør fremmes både kontraktuelt og skattemæssigt; anerkender derfor betydningen af pensionsindsigt blandt EU's borgere;

65. understreger, at implicite pensionsforpligtelser på lang sigt er en af de største poster i den samlede offentlige gæld, og at medlemsstaterne jævnligt skal offentliggøre oplysninger om deres implicite pensionsforpligtelser efter den fælles aftale om metodologi;

Torsdag den 20. maj 2010

66. mener, at behovet for at have såvel bæredygtige offentlige finanser som passende sociale sikrings- og integrationsordninger gør det nødvendigt at højne kvaliteten og effektiviteten i forvaltningen og med hensyn til de offentlige udgifter, og at medlemsstaterne bør tilskyndes til at overveje foranstaltninger til sikring af, at der sker en mere ligelig fordeling af skattebyrden ved hjælp af en gradvis og effektiv reduktion af skatte-trykket på arbejde og på SMV'er; mener, at dette kunne bidrage til at reducere fattigdommen, sikre social samhørighed og forøge den økonomiske vækst og produktivitet, som er centrale faktor for den europæiske økonomiske og sociale models konkurrenceevne og bæredygtighed;

*

* *

67. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Samhørighedspolitikens bidrag til opfyldelse af Lissabonmålsætningerne og EU2020-målene

P7_TA(2010)0191

Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om samhørighedspolitikens bidrag til opfyldelse af Lissabonmålsætningerne og EU2020-målene (2009/2235(INI))

(2011/C 161 E/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 174 til 178,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets beslutning 2006/702/EF af 6. oktober 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets beslutning af 24. marts 2009 om »Gennemførelsen af strukturfondsforordningen 2007-2013: resultaterne af forhandlingerne vedrørende de nationale samhørighedsstrategier og de operationelle programmer« ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. august 2007 om »Konkurrencedygtige europæiske regioner takket være forskning og innovation - Et bidrag til større vækst og flere og bedre arbejdspladser« (KOM(2007)0474),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 14. november 2007 om »Regions levering innovation through Cohesion Policy« (innovation i regionerne ved hjælp af samhørighedspolitikken) (SEK(2007)1547),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »vækst og beskæftigelse: en fælles opgave - Et nyt afsæt for Lissabon-strategien«(KOM(2005)0024),

⁽¹⁾ EFT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EFT L 291 af 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0165.